

Sevgi Açlığı

DOSTOYEVSKİ bir toplantıda yüksek sesle okuduğu bir şiir nedeniyle Çar tarafından Sibiry'a'da hapse mahkûm edilir. Hapis cezasını bitirdikten sonra anılarını kaleme aldığı “**Ölüler Evinden Anılar**” adlı kitabı yazar. Kitapta, hapishanedeki hayatından önce insanları tanıdığını sandığını ama yanlış olduğunu burada anladığını belirtir. Yazar, “**kara halk**” olarak tanımladığı bu kitleyle karşılaştıktan sonra insanları çözümlenmeye ve kendi iç dünyasının derinliklerine inmeye başlar.

Dostoyevski hapishanedeki bir köpeğin yanından geçen her mahkûm tarafından tekmelendiğini gözlemler. Köpek mahkûmlardan kaçmadığı gibi yanına bir mahkûm yaklaştığında eğilerek tekmelenme pozisyonu almaktadır. Dostoyevski bir gün köpeğin yanına yaklaşır başını okşar. Köpek şaşkın şaşkın ona bakarak hızla yanından uzaklaşır ve acı acı havlamaya başlar. O günden sonra köpek Dostoyevski'yi her gördüğünde ondan kaçır.

Ruhu köleleştirilmiş bu köpek bir sevgi açığıdır. Bu durum insanlar için de geçerlidir. Hayatları boyunca haksızlığa ve kötü davranışlara uğramış sevgi açları iyi bir davranışla karşılaştıklarında nasıl davranacaklarını bilemezler. Bazen kötü davrandığınız insanlar size tapar, bazense iyi davrandıklarınız sizden nefret eder. Böyle insanların gözünde onları aşağılamanız onlar için bir beklentidir. Sizi gözlerinde yüceltirler. Eşit ve iyi davrandığınızda ise onların gözündeki değerinizi birdenbire düşer...

Alıntıdır